

Brno a Blanensko

6. – 7. květen 2017 : výlet členů a přátel spolku Hortensia

Program zájezdu vznikl jednak na základě možnosti skupinových prohlídek v brněnské vile Tugendhat a významných památek na Blanensku, jednak kvůli přání výletníků (většinou seniorů) podívat se do míst školních výletů před padesáti a více lety – tedy na Macochu a do Punkevních jeskyní. Zájezd se vydařil, dopravu a další služby si všichni chválili, a i počasí výletu přálo.

První zastávka – před portálem raně gotického opatského kláštera Porta Coeli v Předklášteří u Tišnova, vzácné ukázky cisterciácko-burgundského slohu.

Velkorysá řešení interiérů funkcionalistické vily Tugendhat v Brně Ludwiga Miese van der Rohe z r. 1928 včetně tehdy nejmodernějších a i dnes obdivovaných technických vymožeností a stále působivých výhledů na město popsat nelze – to se musí vidět!

Sobotní podvečer a večer s ubytováním a večeří v hotelu Stará škola ve Sloupu – bráně Moravského krasu neměl chybu. Výtečně jsme se najedli, popili moravská vína, prohlédli si místní poutní kostel,

hřbitov s náhrobky rodu Salmů a navázali procházkou do kaňonu Pustý žleb, vedoucímu mezi skalnatými útvary a vchody do mnoha jeskyní až k Macošě. Ale jen ti nejvytrvalejší z nás absolvovali okruh s odbočkou z Pustého žlebu za jeskyní Kovárna (s doloženým osídlením neandrtálci) krajinou s mnoha úžasnými výhledy do okolí, samozřejmě po vystoupení do kopců nad nimi směrem k obci Šošůvka, kde jsme chtěli navštívit a koupit výrobky v kozí farmě. Ale už se stmívalo, takže jsme si pouze prohlédli místní moderní kapli a potěšeni cestou z kopce se zastavili u barokní kaple se studánkou. Silnička z Šošůvky do našeho hotýlku ve Sloupu už pokračovala k naší velké úlevě jen z kopce, a v restauraci Staré školy jsme vycházku dokončili u moravského veltlínského.

V neděli dopoledne jsme se, obrazně řečeno, vrátili do dětství a školního výletu do Moravského krasu. Lze říci, že prohlídky Punkevních jeskyní a projížďka lodičkou se v podstatě za padesát let změnily jen nárůstem krápníků o desetiny milimetrů. Změnila se ale kvalita průvodcovského slova, a hlavně infrastruktura a služby celého areálu, vybudovaného s granty EU. Citlivě, s nostalgickým vlákem, lanovkou na vyhlídku Macochy a s ohledem na návštěvníky s handicapem.

Odpolední nedělní program se vztahoval hlavně ke jménu Mikuláš Medek a barokního kostela ve Křtinách. S průvodním slovem faráře je zahájila prohlídka moderní stavby kostela sv. Josefa v Senetářově, vystavěného díky sbírkám a svépomocí věřících. Ale hlavně díky faráři Vavříčkovi, který nejen že na své faře (prý s úžasnou kuchařkou) dokázal vytvořit zázemí pro zrod děl Mikuláše Medka, Jana Koblasy, Karla Nepraše, Josefa Istlera a Ludvíka Kolka, ale i získat místní venkovské obyvatele pro moderní pojetí zobrazování církevních motivů v kostelích v Senetářově, Jedovnicích a kaplích v okolí.

Senetářov – 14 obrazů křížové cesty Mikuláše Medka.

Senetářov – kostel Sv. Josefa arch. Ludvíka Kolka, vybudovaný 1969-71 díky darům a svépomocí věřících.

V blízkých Jedovnicích, ve vzácně čistém interiéru barokního kostela Sv. Petra a Pavla, vyniká oltářní obraz Mikuláše Medka a jeho plastický doprovod od Jana Koblasý. Koblasův je též Svatostánek (ale fotografie jej nedokáže v jeho proměnlivosti zobrazit), stejně jako leptaná okna v presbytáři Josefa Istlera.

Poslední zastávkou našeho výletu bylo poutní místo Křtiny s kostelem Jména Panny Marie, barokní stavbou Jana Blažeje Santiniho – Aichela. Při příjezdu nás na ambitovém nádvoří přivítala úžasná zvonkohra (asi 24 zvonů a zvonků). Samotná stavba kostela ve tvaru řeckého kříže a celého klášterního areálu byla velkolepá, stejně tak barokní výzdoba kostela a monumentální oltář s kamennou sochou P. Marie z počátku 13. století (na snímcích dole).

